

mulieri gravidæ vena sit tundenda? Simpliciter si quærat, simpliciter negamus, quia gravida non fert magnum auxilium, ut testatur Galen. 5. Aph. 55. & infans non est subtractione alimenti & ex consequenti spirituum debilitandus, cum ne adulti quidem pueri regulariter venæsectionem ferant ex doctrinâ Galeni 4. meth. 6. 9. meth. ult. 11. meth. c. 14. 4. de rat. vict. tex. 19. Sed quia prudens Medicus non secatur venam propter magnitudinem morbi sed plethoræ, hac præsentē & morbum magnum generante, qui nisi sanguine evacuato extinguī non possit, non veremur cum Celso d. c. 10. Argent. lib. 6. de sang. miss. Sylvat. contr. 83. Venam aperire, quia etiam anceps remedium adhibendum, ubi solum est & fatius est matrem servare, quàm infantem cum ipsa in certam perniciem inconsiderato metu agere. Imò in plethorica abortus periculum tantoperè non metuendum, cum multæ per uterum sine abortu purgari soleant, teste Hipp. 5. Aph. 60.

III.

De purgatione ex eodem capite dubitatur, quia & ipsa magnum auxilium est, & quidem eò amplius, quod purgantia plerumq; uterum moveant, cum sint diuretica & alias propter vicinitatem ani per quævis alvum irritantia, uterus in consensum trahatur. Nihilominus purgationem tolerat in gravidis Hippocr. 4. Aph. 1. & lib. 5. Aphor. 29. quia semper major habenda est ratio ejus, quod magis urget. Si enim tali morbo correpta sit mulier, cum quo usq; ad tempus partus superesse nequeat, aut si non possit à morbo nisi purgatione liberari, frustra timeret Medicus auxilium anceps, cum sine eo tam fœtus, quàm matris certum ante oculos videret exitium. Periculosam esse omnem evacuationem in gravidis nemo negare poterit: sed extrema & periculosa remedia, non nisi extremis & desperatis malis applicanda.

IV.

Si autem ad purgationem propter periculi magnitudinem

nemo